

Non Solum - Syksy 2016

Halloween 2016

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	3
Kansainvälistä ilmettä -koulumme vaihto-oppilaat	5
Mihin istahdat klassikkalainen?	7
Miten Klassikka pukeutuu?	15
10 kätevää vinkkiä ylioppilaskirjoituksiin	17
Sähköiset kokeet vain askel kehityksessä	19
Digitutorin niksinurkka	21
Ilkka Herola - Entinen klassikkalainen, nykyinen huippu-urheilija	24
Annie Mestariampuja on ruutia rätisevä rakkaustarina (juonipaljastuksia)	26
"Voisihan sitä uudestaankin tällaiseen lähteä"	28
Paljon puhuttu Suicide Squad menestys vai pettymys?	30
Kesän hautajaiset	31
Päivänsäde ja menninkäinen	33
Kyynelten muokkaama polku	36
Testi: Joulutonttu vai puolikas kalkkuna? - Millainen opiskelija olet	38
Syksyn ja halloweenin herkkuruokaa	41
Sitruunainen halloween-juustokakku	45
Non Solumin toimitus	47

Pääkirjoitus

Tuomas Alanen

Uusi lukuvuosi on alkanut ja uudet kujeet ovat päässet vauhtiin. Non Solum uudistui tälle lukuvuodelle. Siirrymme entisestä teemoitetusta tyylistä enemmän aikakauslehtityyppiseen osastojaotteluun. Lisäksi urheilijoiden osuutta pyritään koko ajan lisäämään urheilulukion hengessä. Olemme saaneet lehteen uutta virtaa tämän vuoden yksöistä – myös päätoimittajakin!

Lehdettä olemme päässeet kirjoittamaan siis hyvin vapaa-mielisesti, kuitenkin pysyen aiheessa. Lehestä löytyy artikkeleita mm. Digitutorin niksinurkan hengessä, Klassikan istumapaikoista ja Klassikan sirkustaiteilijoiden teatteriesiintymisestä.

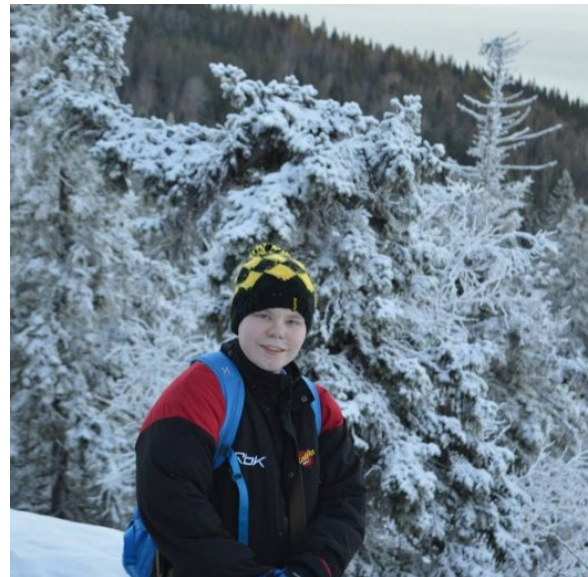
On ehkä hyvä valottaa vähän itseäkin ensimmäiseen pääkirjoitukseen. Olen siis 16-vuotias, ykkösvuoden opiskelija. Klassikalla pyörin myös digitutorin hommissa, yhtenä äänimiehenä, sekä olen mukana FinEduVR-hankkeessa. Vapaa-aikaani kuluu tietokoneiden, kameroiden sekä asuntovaunuilun parissa. Saattaa minut löytää myös geokätköjen perästä juoksemassa. Lisäksi seuraan aktiivisesti jääkiekkoa ja KalPan matkaa Liigassa. Ainakin ottelutuloksista yritän pysyä kartalla, sekä käydä hallilla pelejäkin välistä katso-massa.

Lehden ilmestyessä vietämme Halloweeniä. Monet varmasti yhdistävät sen heti kurpitsoihin ja ovelta ovelle kiertäviin ”karkki ja kepponen”-lapsiin. Useimmat varmas-

tikin kaivertavat oman kurpitsalyhdyn. Tiesitkö muuten, että kurpitsalyhtyä kutsutaan myös jack-o’-lanterniksi? Nimen synnylle on monia eri tarinoita, joista yksi kertoo irlantilaisesta miehestä, kuka oli saanut liikanimen *Stingy Jack*.

Tiesitkö muuten, että kurpitsalyhtyä kutsutaan myös jack-o’-lanterniksi?

Halloween on alkujaan muinaisten kelttien talven alkamispäivä, jolloin vainajahenkien uskottiin liikkuvan. Halloweenin nimi juurtaa lyhenteeseen sanoista ”All Hallows’ eve”. Suomalaisten halloweenin vietto pohjautuu amerikkalaisten tyyliin viettää juhlaa. Halloweeniin kuuluu siis naamiaisasuihin pukeutuminen, maittava ruoka ja yhdessäoleminen. Miten sinä vietät Halloweeniäsi?

<https://klassikka.kurssi.tv/perma->

<link/v12561adb0e62uhui4g2/>

Kansainvälistä ilmettä -koulumme vaihto-oppilaat

Sanna Rantakokko

Kouluumme tuli elokuussa neljä vaihto-oppilasta. Mitä he toivovat vaihtovuodeltaan? Mitä ennakko-odotuksia heillä oli tullessaan?

Kuva 1: vasemmalta oikealle: Yashan Wu, Pinshin Wen, Ingrid Ordóñez Poblete, Valentina Moya Martínez

Yashan Wu, 16, Kiina, Canton

Miksi päätit lähteä vaihtoon?

Kiinassa kaikkien täytyy työskennellä todella ahkerasti päästäkseen yliopistoon. Kaikki ovat myös varsin kilpailuhenkisiä, joten halusin nähdä erilaisen koulutusjärjestelmän ja samalla elämäntyylin. Ja toki luonto on varsin kaunis ja on myös lunta. Moni ihminen myös sanoi minulle, että Suomessa ihmiset ovat ujoja, mutta todella auttavaisia.

Millaista täällä Suomessa on ollut?

Kaikki on ollut ihan ok. Kiinassa minulla oli

tapana mennä viikonloppuisin shoppailemaan johonkin kauppakeskukseen, mutta täällä se ei ole niin hyvin mahdollista, joten täällä ei ole niin paljon tekemistä.

Tiesitkö mitään Suomesta ennen, kuin tulit tänne?

Tiesin, että Suomella ja Venäjällä oli sota. Siinä sodassa kuoli paljon ihmisiä, varsinkin tosi monta venäläistä. Ja sitten hevimetalli.

Pinshin Wen, 15, Taipei, Taiwan

Miksi päätit tulla Suomeen vaihtoon?

Minun kotimaani on Aasiassa, joten meidän pitää opiskella ahkerasti. Ja täällä koulutus on erilainen: ei tarvitse opiskella niin ahkerasti.

Mikä on ollut täällä paras asia, entä huonoin?

Sauna on ollut ehdottomasti paras. Ei ole ollut niinkään huonoja asioita, mutta ihmiset on vähän arkoja.

Mitä odotat tältä vuodelta?

Haluaisin käydä Lapissa ja nähdä revontulet. Odotan myös kulttuuriin tutustumista ja kielten oppimista.

Ingrid Ordóñez Poblete, 16, Talagante, Chile

Mikä asia yllätti eniten, kun tulit Suomeen?

En halunnut mitään ennakkokäsityksiä tai odotuksia, etten sitten pettyisi. Halusin tavallaan tutkia ja nähdä tämän maan itse.

Mikä on mielestäsi isoin kulttuurillinen ero kotimaasi ja Suomen välillä?

Kotimaassani ihmiset ovat avoimia ja äänekkäitä ja todella sosiaalisia, mutta Suomessa ihmiset ovat hieman arkoja.

Haluatko oppia suomen kielen tai tulla joskus uudelleen Suomeen?

Itseasiassa kieli oli yksi syistäni tulla tänne, joten haluan oppia sen. Käynkin kielikurssilla kolme kertaa viikossa. Ja toki tulen uudelleen käymään Suomessa jos vain mahdollista.

Valentina Moya Martínez, 17, Santiago, Chile

Miksi päätit tulla juuri Suomeen?

Mielestäni Suomi on mielenkiintoinen. Täällä on erilainen koulutusjärjestelmä, kulttuuri ja toki ilmasto.

Tiesitkö mitään Suomesta ennen tänne tuloasi?

Kyllä, koska isoisäni on käynyt Helsingissä. Muuten tiesin, että täällä on paljon järviä, Lappi ja toki joulupukki. Sitten eukonkanto-kisat ja lumilautailu.

Millaista on ollut olla Suomessa ja mikä on ollut yllättävin asia?

Latinalaisessa Amerikassa ihmiset ovat todella avoimia ja tutustuvat nopeasti ja hyvin uusiin ihmisiin, vaikka eivät edes ennestään tuntisi toisiaan. Huomaan myös usein täällä, että ihmiset katsovat pitkään tai seuraavat katseella, jos vaikka minä ja Ingrid kävelemme jossain, koska meillä on tummat hiukset ja tummat silmät ja olemme myös melko äänekkäitä. Sää on ollut myös hieman yllättävä.

Mihin istahdat klassikkalainen?

Maija Heiskanen ja Jannika Honkanen

Oletko koskaan halunnut välitunneilla istumaan, aulassa seisomisen sijasta?

Tai tuntuuko joskus että *kaikki istumapaikat ovat aina varattuja*? Vai haluatko vaihtelua ainaiseen käytävien penkeillä istumiseen? Tekeekö mielesi joskus etsiä jokin rauhallinen paikka? Vai etsitkö piilopaikkaa, kun *esseei on edelleen myöhässä*?

Jos vastasit edes yhteen kysymykseen kyllä, niin tämä juttu on juuri sinulle! Ja jos vastasit kaikkiin kieltävästi, niin tämä lehtijuttu tarjoaa sinullekin varmasti uuden näkökulman Klassikkaan!

Aulan uudet penkit:

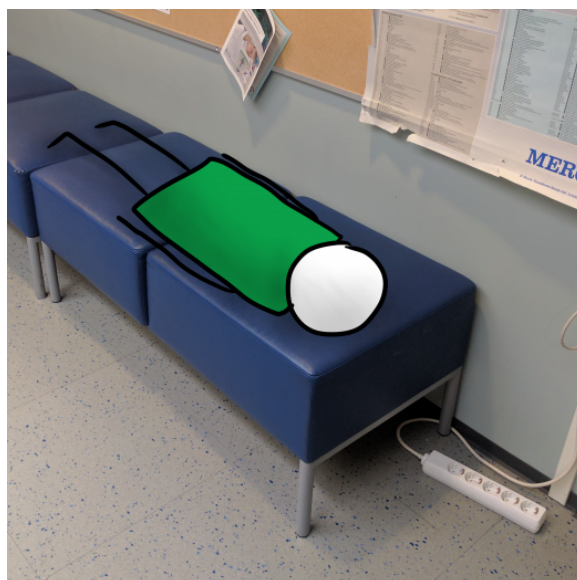
+ Melko pehmeitä

- + Uusia
- + Kirkkaat värit
- + Ei reikiä

- Aulassa on usein paljon ihmisiä ja meteliä
- Penkit usein varattuja

Arvosana: 5 / 6

Käytävän siniset penkit:

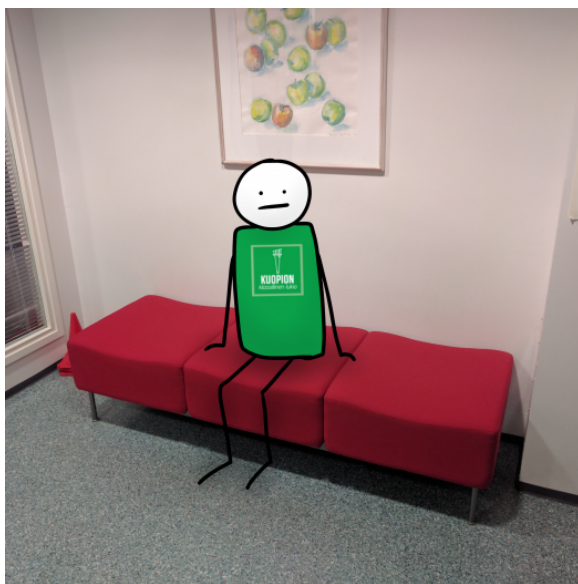
- + Näitä on paljon
- + Ovat lähellä luokkia, joten tunnilta myöhästyminen epätodennäköisempää
- + Pistorasiat usein lähellä
- + Tarpeeksi pitkiä nokosten ottamiseen
- Kulahtaneita
- Saattaa olla reikiä
- Melko kovat
- Jos satut istumaan biologian käytävällä, si-

nuat voivat tuijottaa pelottavat linnut yms. eläimet

Arvosana: 4½ / 6

Korkeat tuolit:

Käytävän punaiset penkit:

- + Testatuista penkeistä pehmeimmät
- + Hyvät nukkumiseen
- + Käytävillä on usein paljon roskiksia, joten kahvikuppeja yms. ei tarvitse kantaa kauaa
- + Jos satut istumaan opojen odotustilan penkeillä, saatat saada jopa hyvällä tuurilla lukujärjestyksesi ja opiskelusi kuntoon
- Jos satut istumaan opojen odotustilan penkeillä, saatat joutua hämmentävien kyselyiden uhriksi
- Penkeillä saattaa olla esim. kahviläiskä

Arvosana: 5 / 6

- + Näissä on joskus pöytä vieressä
- Pakko istua suorassa tai tippuu penkiltä
- Ei suunniteltu lyhyille ihmisille, koska vaikea kiivetä päälle
- Huteria
- Ei uskalla nukkua

Arvosana: 2 / 6

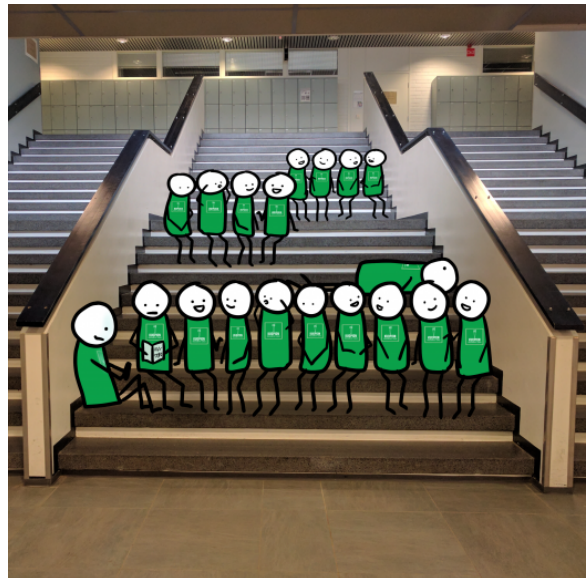
Pelituolit:

- + Hyvällä tuurilla voi olla jopa jokin laite, jolla pelata
- + Pelaaminen on hauskaa tällä heiluessa
- + Voi katsoa vaikka Netflixiä hypärillä kännykästä ilman, että pitää sitä koko ajan kädessä
- Vaikea istua, jos istuu vaikka vinottain tai puoliksi penkillä
- Vain yksi mahtuu kerrallaan
- Ei voi nukkua

Arvosana: 3 / 4

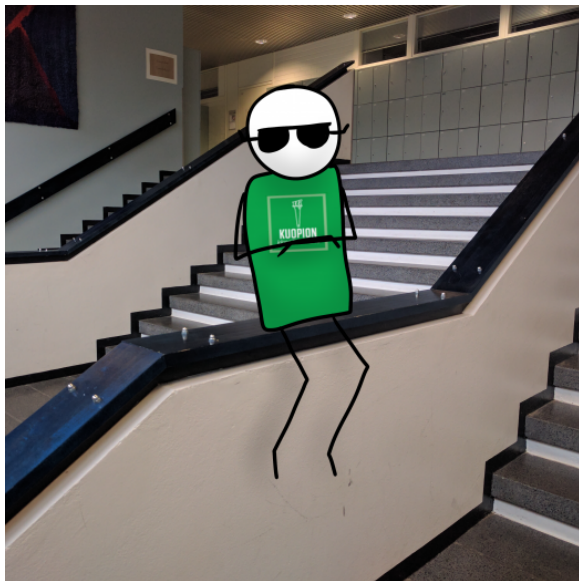
Portaat:

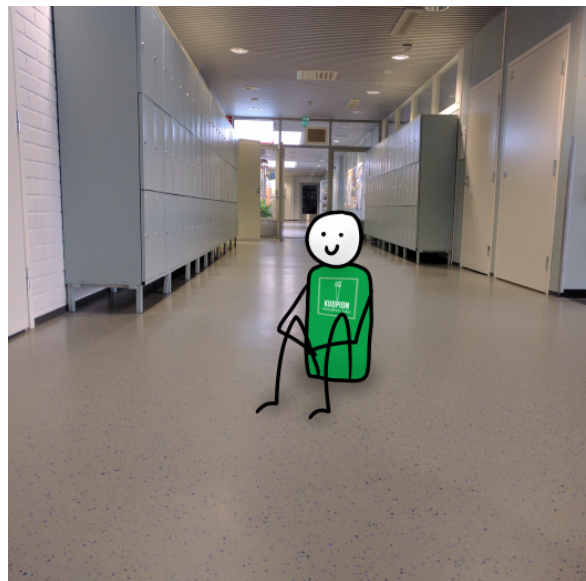
- + Monet mahtuvat istumaan yhtä aikaa
- + Helppo päästä oppitunneille
- Nukkuminen on vaikeaa, sillä portaavat ovat kapeita jolloin saatat tippua unissasi
- Jos monet istuvat portaikossa, niin muiden pääseminen ylä- tai alakertaan vaikeutuu
- Jaloille ei välttämättä tahdo löytyä hyvää asentoa
- Portaavat ovat kovat
- Ihmiset kävelevät kengät jalassa

Arvosana: 3½ / 6

Kaide:

Lattia:

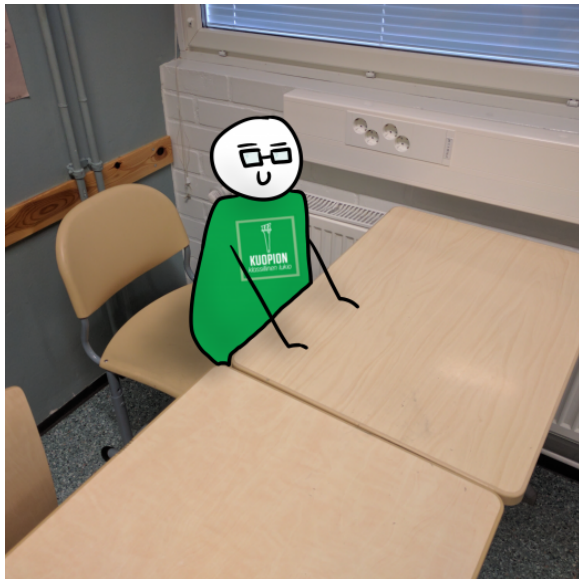
- + Ei tarvitse istua lattialla
- + Ihmiset harvemmin kävelevät kengillä tästä
- + Et yleensä ole kulkutien tukkona
- + Liukuminen on kivaa
- Liukuminen on vaarallista
- Viereen ei mahdu kovin montaa istumaan
- Kaide on kapea ja korkea, joten istuminen on hankalaa

Arvosana: ? / 5

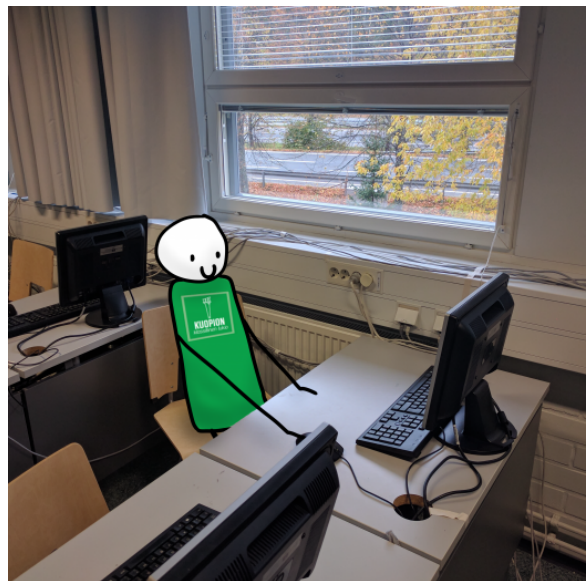
- + Paljon tilaa
- + Voit istua lähes missä vain
- Ihmiset kävelevät kengillä
- Jos olet kaapin tai oven edessä, saatat joutua siirtymään paikaltasi
- Lattia on kova
- Saatat jäädä luokkiin kiiruhtavien oppilaiden jalkoihin

Arvosana: 1 ½ / 5

Luokka:

Tietokoneiluokka:

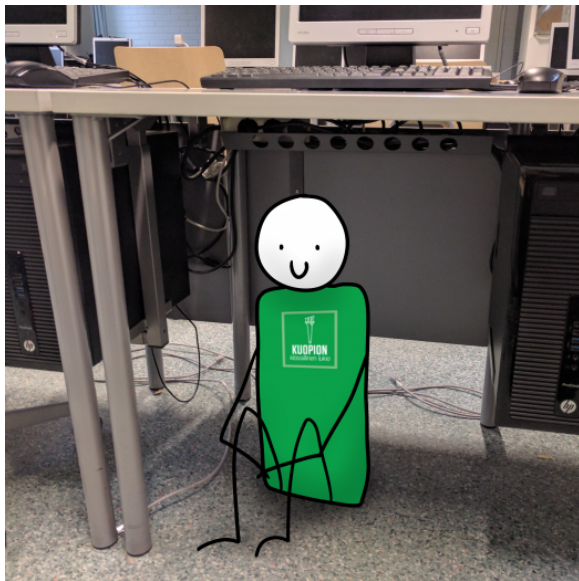
- + Jos olet oikeassa luokassa, olet ajoissa tunnilla
- + Yleensä melko rauhallista
- + Pistorasia lähellä
- Saatat vaikuttaa siltä, että haluat oikeasti opiskella
- Sinut voidaan heittää pelloille luokasta, jos luokkaa tarvitaan esim. välitunti palaveriin
- Luokissa on yleensä tunteja, joten ei toimi hyppytuntien aikana
- Penkit ei erityisen mukavia

Arvosana: $\sqrt{13}$ / 6

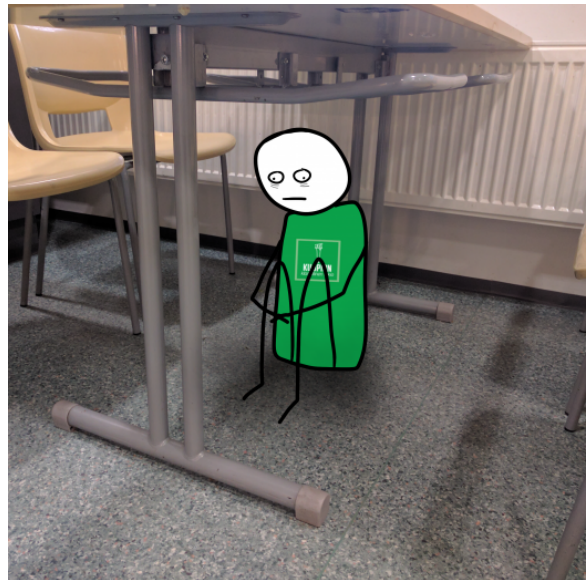
- + Saat käyttää tietokoneita
- + Yleensä melko rauhallista
- + Penkeillä voi pyöriä
- Luokassa voi olla tunteja
- Koneiden tuhoutuminen on sinun vastuullasi
- Ei saa tuoda syömistä eikä juomista
- Penkit melko epämukavia

Arvosana: / 6

Tietokonepöydän alla:

Ruokalan pöydän alla:

+ Hyvä piilopaikka

- Jos sinut löydetään, voi tulla hämmentäviä kysymyksiä
- Ei erityisen mukava tai tilava
- Ei sovi isommille ihmisille
- Jos koneet ovat päällä, kuuluu häiritsevää hurinaa

Arvosana: $-\infty/6$

+ Ei paljoa ihmisiä muulloin kuin ruokailuiden aikaan

+ Jos satut oikeaan aikaan, saatat saada jopa ruokaakin

- Penkkien siirtely on häiritsevää
- Ihmisiä saattaa tulla istumaan pöytään, jonka alla olet
- Pidempien ihmisten on vaikeampi mahtua alle
- Voit saada osaksesi ihmetteleviä katseita tai kysymyksiä

Arvosana: $\cos / 4$, kun $= 100^\circ$ ja $= 67,6^\circ$

Kaapin päällä:

Kaappi:

- + Ei muita ihmisiä
- + Aina tilaa
- + Kaappeja on paljon
- + Voit potkia ohikulkijoita
- Vaikea päästä
- Epämukava istua
- Usein aika pölyinen
- Ihmiset saattavat tuijottaa hämmentyneinä

Arvosana: ?? / 9

- + Jos kaappi on täynnä ruokaa, sinun pitää syödä se tyhjäksi mahtuaksesi sinne
- + Yksityinen

- Vain oma kaappi, joten jos ei ole kaappia niin ei ole tätä vaihtoehtoaakaan
- Todella ahdas
- Jos täynnä kirjoja, ei yleensä ole toivoakaan, että myös itse mahtuisit kaappiin
- Jos sinulla on muu kuin alin kaappi, on istuminen kaapissa todella vaikeaa
- Vain pienille ihmisille

Arvosana: $x / 7x-2x2$

, kun $x4=16$

Vessa:

- + Oma tila
- + Hyvä piilopaikka
- Mahdolliset hajuhaitat
- Välitunneilla ulkopuolella on niin pitkät jonot, ettei tänne jumittautumen ole suositeltavaa
- Ei mukava pitkään istuessa
- Ei ole yleensä kovinkaan hiljainen

Arvosana: ? / 5

Roskis:

- + Kotoisa, erityisesti pieleen menneen koeviikon jälkeen
- + Hylätyn kokeen voi heittää samalla reissulla roskikseen
- + Ei usein muita
- + Kahvimukit yms. voi jättää samalla tänne
- Vaatteista voi löytyä epämiellyttäviä yllätyksiä tämän jälkeen
- Hieman ahdas

Arvosana: ERROR

Maija Heiskanen

Jannika Honkanen

Miten Klassikka pukeutuu?

Petra Komppula, Veera Kärkkäinen

Non Solum päätti ottaa selvää klassikkalaisten pukeutumistottumuksista kysymällä opiskelijoiden suosikkikauppoja, sekä sitä, valitsevatko he asunsa kouluun jo edellisenä iltana. Vai vetäisevätkö he päälleen aamuisin, mitä ensimmäisenä käteen sattuu. Huomasimme samalla, kuinka kivoja asukokonaisuuksia opiskelijamme ovatkaan valinneet!

Ossi Rantanen:

-Tilaan vaatteita netistä, esimerkiksi **Asokselta**, josta niitä saa halvalla. Teen myös omista vaatteistani itse uusia.

-Asuja en suunnittele vielä edellisenä iltana, mutta en aamuisin kuitenkaan pue päälle mitään, mikä sattuu.

Esimerkiksi Ossilla kuvassa näkyvä takki on hänen itsensä tekemä. Aika hieno, vai mitä?

Sofia Rönkkö (oik.):

-Lempikauppani on **Urban Outfitters**. Ostelen yksittäisiä vaatteita sieltä sun täältä.

-Iltaisin katson asua jo valmiiksi, ettei aamulla tulisi niin kova kiire.

Kiira Väänänen (vas.):

-Pidän eniten **Pull&Bear** -merkin vaatteista,

sekä **Monkista**. Perusvaatteet löydän helpoiten **H&M:ltä**.

-En juuri suunnittele asujani etukäteen, mutta vaatteita ostaessani pyrin miettimään, sopivatko ne keskenään yhteen.

Ritva Tilaeus :

-Suomessa suosikkikauppani ovat **Kekäle** ja **Stockmann**, Kuopiossa **Nina** sekä **Lindex**.

-Työasuni suunnittelen aina illalla, olen niin aamu-uninen!

10 kätevää vinkkiä ylioppilaskirjoituksiin

Sara Komulainen 14C

1. Mikä opiskelutyyli on paras sinulle?

Ennen kuin aloitat kirjoituksiin lukemisen, kannattaa miettiä itsellesi se paras tapa oppia asioita. Osa oppii parhaiten kirjoittamalla, jolloin kannattaa tehdä paljon omia muistiinpanoja. Osa taas oppii paremmin luki- malla, jolloin valmistautumiseen ei auta kuin kahlata kirjoja useaan otteeseen läpi. Vinkki: Mozartin musiikin on tutkitusti todettu parantavan opiskelun tulosta, joten kannattaa testata!

2. Aloita lukeminen ajoissa!

Lukeminen kirjoituksiin kannattaa aloittaa jo hyvissä ajoin, jottei sen kanssa tule kamala kiire. Asiat jäävät muutenkin paremmin mieleen, jos niitä kertaa moneen otteeseen. Kertaamista ei ehdi tehdä vain muutamassa viikossa.

3. Ole aktiivinen netissä / Lue lehtiä / Katso elokuvia

Nykypäiväisiin asioihin kannattaa perehtyä. Äidinkielen yo-kokeissa on monesti nykypäiväisiä teemoja ja myöskin reaaliaineiden jo- keritehtävissä aiheet ovat usein olleet joistain lähivuosien asioista tai tapahtumista. Perehtyminen kannattaa kuitenkin aloittaa melkein vuotta aiemmin, sillä kirjoituksia edeltävien lähikuukausien tapahtumat eivät kokeeseen millään ehdi.

4. Ota kaikki irti kertauskursseilta

Kertauskurssit ovat erittäin hyödyllisiä yo-kirjoituksia ajatellen. Niillä kerrataan kaikki tärkeimmät asiat ja kieliopit. Näiltä kursseilta

(toki muiltakin) kannattaa ottaa kaikki irti ja kysellä itselle hankalia asioita.

5. Älä panikoi!

Älä panikoi missään nimessä! Ajattele, että muutkin ovat selvinneet siitä. Välillä tulee varmasti tunne, ettei aiheesta osaa mitään ja, että on tullut luettua ihan liian vähän. Panikointi tässä tilanteessa on kuitenkin turhaa, täytyy vain osata luottaa itseensä. Sinä osaat kyllä ja olet varmasti tehnyt parhaasi, jos niin olet halunnut.

6. Muista myös rentoutua!

Välillä täytyy muistaa myös rentoutua ja ottaa rauhallisesti. Jokapäiväinen lukeminen saa aivot ylikuumenemaan ja stressin kas- vamaan. Jätä siis joinain päivinä kirjat kaappiin ja lähde vaikka kavereidesi kanssa lenkille raikkaaseen ilmaan!

7. Uusiminen on aina mahdollista...

Muista, että uusiminen on mahdollista. Jos kirjoitukset nyt jostain syystä menivät omasta mielestä penkin alle, on uusiminen ja arvosanan korottaminen vielä mahdollista. Aina kannattaa kuitenkin yrittää antaa kaikkensa, mutta huonosta arvosanasta ei silti pidä vielä masentua.

8. Varustaudu päivään

Koepäivää kannattaa miettiä jo etukäteen, eikä edellisenä iltana juuri ennen nukkumaanmenoa. Kannattaa miettiä millaisia eväitä haluaa ja millaisissa vaatteissa olisi mahdollisimman mukavaa kirjoittaa 6 tuntia yhteen menoon. Hyvät yöunet ja herätyskello

ovat myös tärkeitä!

9. ja 10. Palkitse itsesi ja ole ylpeä

Olet tehnyt monen kuukauden hirmuisen rustituksen yo-kokeiden eteen, joten palkitse itsesi! Osta pitsa tai katso leffa kavereidesi kanssa, mistä sitten ikinä pidätkin. On myös tärkeää olla ylpeä itsestään, sillä yo-kokeet eivät loppujen lopuksi ole mikään pikkujuttu. Niihinhän me olemme koko elämämme valmistuneet ja ne vaikuttavat tuleviin koulu- ja työpaikkoihin.

Sähköiset kokeet vain askel kehityksessä

Juhani Ikäläinen

Klassikan rehtori Jukka Sormusen mielestä sähköisinä toteutettavat yo-kokeet sujuvoittavat opiskelijan ja opettajan työtä. Itse opiskelukulttuuri vaatisi silti kunnon remontin laatikkomallista yksilöllisemmän opiskelun suuntaan.

Tämän syksyn Kuopion lukioden sähköiset ylioppilaskirjoitukset järjestettiin keskitysti Lyseon lukiolla. Klassikasta osallistui viisi opiskelijaa maantieteen sähköiseen kokeeseen. Yhteensä Kuopiossa sähköisiin yo-kokeisiin osallistui 40 kirjoittajaa.

Klassikan rehtori **Jukka Sormunen** luonnehtii ensimmäisiä sähköisiä yo-kokeita palautteen perusteella onnistuneiksi.

"Suurimmilta ongelmilta vältyttiin, yksittäisiä tietokoneiden jäätymisiä lukuun ottamatta. Niistäkin selvittiin antamalla kokelaille lisäaikaa, eikä varapalvelinta tarvinnut käyttää."

Keväällä 2017 sähköiset yo-kokeet pidetään myös Klassikalla.

"Suunnitelma koejärjestelyistä on kehittämissä vaiheissa. Sähköisiä kokeita saatetaan joutua järjestämään myös isoimmissa luokissa liikuntasalin lisäksi", Sormunen selvittää.

Rehtori Sormunen kertoo tuominneensa aluksi sähköiset yo-kokeet vanhanaikaiselta kuulostavan tekniikan, langattoman verkon ja kaapeliviidakon, takia.

"Näkemykseni on kuitenkin muuttunut myönteisemmäksi, sillä yo-kirjoitusten kustannukset pienenevät paperinkulutuksen vä-

hetessä: enää kokeita ei tarvitse esimerkiksi kuljettaa paikanpäälle postiautolla.

"Sähköiset yo-kokeet tasa-arvoistavat koe-suorituksen ja opiskelijan työskentely kokeessa helpottuu. Erilaiset sähköiset työkalut, kuten itsestään korjautuvat monivalintatehtävät, tehostavat kokeiden tarkistusurakkaa", Sormunen listaa.

Vaikka Sormunen pitää sähköistyviä yo-kokeita hyvänä edistysaskeleena, olisi koko ylioppilastutkinto hänen mielestään vielä rakenteellisen muutoksen tarpeessa.

"Sähköiset kokeet eivät tuo muutosta koe-kulttuuriin, jossa opiskelijan kurssiarviointi painottuu usein vain yhteen kokeeseen. Arvioitavia pienempiä osakokeita, mikrokokeita, tulisi lisätä."

Sormusen mielestä olisi myös hyvä, että luovuttaisiin pois "laatikkomallista", jossa kaikki opiskelijat pakotetaan etenemään samassa tahdissa. Tilalle voisi tulla joustavampi, yksilöllinen oppimispolku, joka mukautuisi opiskelijan taitojen ja tavoitteiden mukaan.

"Tähän voisi liittää myös sen, että lukion ja yliopiston raja-aitaa madalletaan eli opiskelijat jo lukiossa voisivat valita yliopiston kursseja. Tätäkin ollaan jo testaamassa", Sormunen sanoo.

Kuva 2: Uudet oppimisen arviointitavat ja oppimispolut lukiosta yliopistoon ¹

Ylioppilastutkinto ja yo-kirjoitukset ovat

Sormusen arvion mukaan vielä mullistuksen edessä.

"Sähköiset yo-kirjoitukset ovat vasta osa kehitystä. Ne tulevat muuttamaan muotoaan vielä seuraavan kymmenen vuoden aikana – kuten koko ylioppilastutkinto."

Tilalle voisi tulla joustavampi, yksilöllinen oppimispolku.

¹<https://oppa.onedu.fi/http://>

Digitutorin niksinurkka

Syksyn polttavimmat puheenaiheet: Abitti & DigabiOS

Luultavasti tämän syksyn polttavimmaksi puheenaiheeksi nousee sähköiset yo-kirjoitukset. Maantieto, filosofia ja saksa kirjoitettiin jo sähköisessä muodossa syksyllä 2016. Tämä kaikki tehdään tietokoneeseen kytketävän USB-muistitikun avulla. Mitä ihmettä

se sisältää? Otetaan asiasta selvää!

USB-muistitikulle on ajettu koeohjelma, DigabiOS. Se on Linux-pohjainen käyttöjärjestelmä, johon on lisätty kaikki yo-kirjoituksissa tarvittavat ohjelmat. DigabiOS:iä voidaan myös käyttää kurssikokeiden pitämiseen. Silloin samasta järjestelmästä puhutaankin Abitti-kurssikoejärjestelmänä. Tämä voi hämätä monia, kuten myös allekirjoittanutta.

Kuinka sitten tälläinen muistitikku tehdään?

Muistitikun luominen Windows-tietokoneella

Tarkasta kuitenkin ennen koetta opettajaltasi, käytetäänkö kokeessa omia DigabiOS-

tikkuja vai tuoko opettaja muistitikut kokeeseen.

<https://klassikka.kurssi.tv/permalink/v12561aaf2c342n7c7cw/>

Mitenkäs sitten, jos omistankin Macin?

Muistitikun luominen Mac-tietokoneella

Onnistuu silläkin. Toki joutuu tekemään hiukan askartelua, kun Abitin virallinen USB-muistitikun teko-ohjelma on tehty vain Windowsille. Seuraamalla videon ohjeita operaatio ei ole hankala. Ei kannata pelätä käyttää Terminaalia – se on ihan helppokäyttöinen!

Kuinka koeympäristöä käytetään?

Koneen käynnistäminen koeympäristöön vaihtelee konemalleista riippuen. Suosittelen selvittämään, kuinka oma tietokoneesi käynnistetään DigabiOS-järjestelmään. Käynnistettyäsi koneen DigabiOS-järjestelmään eteesi aukeaa työpöytä, jossa on äänitesti ja koesivu. Koejärjestelmästä löytyy monenlai-

sia sovelluksia, joita voit hyödyntää koetta tehdessäsi, kuten Gimp-kuvankäsittelyohjelma, LibreOffice-toimisto-ohjelmapaketti ja Casion Classpad 2 Manager sekä GeoGebra matemaattisiin laskuihin. Kannattaa tutkia tikun sisältöä rohkeasti omalla vapaa-ajalla, niin ei mene sormi suuhun, kun koetilanne tulee.

Kysymyksiä voi jättää Twitterissä hästägillä #digitutorinniksinurkka. Vastailen ehdimäni siellä kysymyksiin. Jos tulee ongelmia koneen kanssa esimerkiksi DigabiOS:n kanssa tai muiden opiskelussa käytettävien ohjelmien, niin vetäise digitutoreita hihasta välitunneilla ja katsotaan, kuinka ongelmaa voitaisiin ratkaista.

Twittejä aiheesta digitutorinniksinurkka²

<https://klassikka.kurssi.tv/permalink/v12561aaf7a8funi5omt/>

²<https://twitter.com/search?q=digitutorinniksinurkka>

Ilkka Herola - Entinen klassikkalainen, nykyinen huippu-urheilija

Miia Soininen

5.12.2015. Se oli hieno päivä.

Ilkka Herola nousi ensimmäistä kertaa palkintopallille yhdistetyn maailmancupissa Norjan Lillehammerissa. Hieno hiihto-osuus nosti hänet osakilpailun kolmanneksi. Tuon päivän urheilija itsekin muistaa tähänastisen uran hienoimpana hetkenä.

Mutta sen eteen on tehty paljon töitä. Herola treenaa harjoitus-kaudella 10-15 kertaa viikossa. "Joskus saattaa olla kolme-kin harjoitusta päivässä, jos ne ovat lyhyempiä", Herola toteaa. "Noin puolet treeneistä on kestävyysharjoittelua, loput sitten voimaharjoittelua ja hyppäämistä. Kesällä rullahiih-

dän ja pyöräilen paljon. Talvella se harjoittelu on sitten pääasiassa hiihtoa", hän summaa.

Kovaan harjoitteluun nuori urheilija on varmaan kerennyt tottua jo nuoremmalla iällä. Hän sanoo harrastaneensa myös yleisurheilua, tennistä, squashia ja salibandya. "Ne sitten toki karsiutuivat pois siinä vaiheessa, kun yhdistetty alkoi viemään enemmän aikaa."

Mutta miten 21-vuotias Herola sitten päätyi juuri yhdistetyn pariin? Herola kertoo mäkihypyn kiehtoneen häntä jo pikkupojasta saakka. Hän aloittikin sen jo 7-vuotiaana. Hän harrasti silloin mäkihypyn ohessa myös hiihtoa.

"Olin kahden vaiheilla otanko päälajiksi mäkihypyn vai yhdistetyn. Mutta varmaan sitten monipuolisuuden takia päädyin yhdistettyyn", Herola pohtii.

Opiskelu Klassikan urheilulukiossa auttoi Herolan mukaan tasapainottamaan koulunkäynnin ja urheilun. Joustavuus ja ennen kaikkea lukion käyminen neljässä vuodessa mahdollistivat sen, että hän sai keskittyä urheiluun. "Kaikki toimi hyvin. Pystyin hoitamaan hommia etänä, vaikka poissaoloja kertyi varmaan enemmän kun paikallaoloja. YO-kirjoituksia-kin kävin osittain tekemässä Helsingissä kisareissujen ohella, kun en aina tänne kerennyt tulemaan", hän muistelee. "Mutta kyllä se silloin jo oli selkeästi mielessä, että urheilu on se juttu ja koulu hoidetaan sitten siinä sivussa niin hyvin kuin se onnistuu", Herola naurahtaa.

Siilinjärveläinen urheilija on nuoresta iästään huolimatta ehtinyt saavuttaa jo paljon. Hän sai hopeaa nuorten olympialaisissa vuonna 2012. Vielä myöhemmin samana talvena hän sijoittui nuorten MM-kisoissa niin ikään toiseksi kuten myös nuorten MM-kisoissa vuonna 2014. Viime kaudella hän oli yhdistetyn maailmancupin kokonaiskilpailun kymmenes.

Ensi talvena Lahdessa järjestetään pohjoismaisten hiihtolajien MM-kisat. Herola vahvistaa kauden päätavoitteen olevan kotikisoissa. ”Sieltä lähdetään mitalia hakemaan. Se tavoite on asetettu jo kauan aikaa sitten.” Myös maailmancup kiinnostaa miestä. ”Olisi hienoa, jos pääsisi nousemaan podiumille (=palkintokorokkeelle) vähän enemmän kuin viime vuonna. Kokonaiskilpailun sijoitustakin olisi kiva hilata ylöspäin”, Herola tuumii.

Herola haluaa kannustaa nykyisiä Klassikan opiskelijoita, etenkin urheilulukiolaisia, tekemään ahkerasti töitä. ”*Älkää pelätkö sitä vaivannäköä. Sitä pitää jossain vaiheessa duuni-*

akin tehdä, ja kyllä se palkitsee sitten jälkeenpäin”, Herola hymyilee.

Kovasti on siis töitä tehtävä, jos mieliä päästä huipulle. Ainakin sen Herola myöntää lukioajalta oppineensa. Nuorukaisen ura on kuitenkin vasta alkuvaiheessa. Lopuksi kun Herolalta kysytään hänen lempi-pizzatäytteitään, mies naurahtaa ja toteaa: ”*Ilmakui-vattu kinkku ja kaikki erilaiset juustot mitä vaan löytyy. Niistä yleensä koostuu meikäläisen pizza.*”

Näyttää vahvasti siltä, että Ilkka Herola osaa tehdä oikeita valintoja niin huippu-urheilun kuin pizzatäytteidenkin suhteen.

Älkää pelätkö sitä vaivannäköä. Sitä pitää jossain vaiheessa duuniakin tehdä, ja kyllä se palkitsee sitten jälkeenpäin”

Teksti ja kuva: Miia Soininen

Annie Mestariampuja on ruutia rätisevä rakkaustarina (juonipaljastuksia)

Annika Sopo

Annie Mestariampuja
Kuopion Kaupunginteatteri
10.9.2016

Käsikirjoitus Herbert Fields & Dorothy Fields, musiikin sävellys Irving Berlin, ohjaus Olli-Matti Oinonen, lavastus ja puvustus Mikko Saastamoinen, koreografia Jouni Prittinen, musiikin orkestrointi, harjoitus ja johto Mika Paasivaara, maskeerauksen suunnittelu Kaija Ilomäki, sirkustemppujen suunnittelu ja harjoittaminen Emilia Tengvall-Matero. Päärooleissa Natalil Lintala ja Mikko Rantaniva.

Herbert Fieldsin ja Dorothy Fieldsin käsikirjoittama sekä Olli-Matti Oinosen ohjaama musikaali Annie Mestariampuja kertoo Anniesta, joka on aseiden käytön kuningatar. Tällä taidolla ei kuitenkaan rakastettua voideta, varsinkaan jos tämä on toinen aseiden kuningas. Tarinan ydin onkin se, ettei voitto kilpailussa ole aina tärkeintä. Häviökin voi tuoda onnen.

En kovin usein teatterin penkkejä kuluta, joten näytökset tuntuvat aina hienoille. Niin tuntui tämäkin musikaali. Oli ihanaa uppoutua tuijottamaan seikkailua pehmoiselle penkille kun akustiikka ympärillä oli uskomaton, ja kuoron vielä yhtyessä lauluihin mietti, että osaisipa itsekkin laulaa noin. Myös valtavia lavasteita ja niiden nopeita vaihtoja sai ihasella ja ihmetellä.

Tarina itsessäänkin oli mukaansatempaava. Annien tomera maalaisluonne oli hauska. Hän ja varsinkin hänen hullunkuriset sisarensa toivat kevennystä ilmapiiriin ja saivat välillä nauramaan. Frank puolestaan oli hiukan ärsyttävä ja ylimielinen naisten mies, jonka katsoja toivoi rakastuvan suloiseen Annieen vain, jotta oppisi nöyremmäksi.

Intiaanipääällikkö Istuva Härkä heimoineen toi tarinaan mukavan lisän, vaikka kohtaaminen Annien liittämistä heimoon oli sekava ja omituinen. Erityisen plussan toivat kuitenkin sirkustaiteilijoiden upeat numerot, jotka toivat esitykseen erilaista jännitystä ja mielenkiintoa.

Loppuratkaisu jäi minua hieman ihmetyttämään. Voiko Annien ja Frankin rakkaus oikeasti toimia, jos Frank ei suostu hyväksymään sitä, että Annien on häntä parempi ampuja? Anniehan tahallaan antoi Frankin voittaa, ja yleensä totuus selviää ajan myötä. Jos näin käy, myös tarinan esittämät riidat jatkuisivat.

Kokonaisuudessaan esitys oli huikea koke-

mus. Voin suositella paitsi näytelmää kaikille, myös teatterissa vierailua. Tiedän, että se voi tuntua etukäteen tylsältä ajatukselta, olenhan itsekkin ajatellut niin. Mutta tylsää se har-

voin on!

Kuvat: Kuopion kaupunginteatteri

Annika Sopo

"Voisihan sitä uudestaankin tällaiseen lähteä"

Annika Sopo

Kuopion Kaupunginteatterin lavalta voi tänä vuonna bongata myös klassikkalaisia. Näytelmään 'Annie Mestariampuja' ovat tiensä rai-
vanneet koulumme taitavat sirkustytöt Senni Nuutinen, Raisa Laakkonen, Peppi Porali ja Tilda Lappalainen. Sennin ja Raisan tunnelmia kokemuksesta pääsin kyselemään.

Miten kauan olette harrastaneet sirkusta?

Senni: Yksitoista vuotta

Raisa: Kahdeksan vuotta

Miten pääsitte teatteriin esiintymään?

Senni: Keväällä valmentajat vain tulivat kyselemään, että oltaisiinko syksyllä Kuopiossa ja päästäisiinkö esiintymään.

Millainen rooli teillä on näytelmässä?

Senni: Me ollaan villin lännen sirkuksen – Buffalo Billin sirkuksen – intiaaneja.

Raisa: Ollaan niin kuin intiaaniheimo mutta sirkuksella töissä.

Senni: Sitten me vain temppuillaan ja tanssitaan.

Kuinka kauan ja usein esitystä on harjoiteltu?

Senni: Olisiko ollut maaliskuussa ensimmäinen tapaaminen, mutta harjoitukset alkoivat joskus huhtikuussa.

Raisa: Keväällä harjoituksia oli pari kertaa viikossa. Nyt syksyllä ennen esityksiä oli melkein joka päivä.

Montako esitystä teillä on kokonaisuudessaan ja kuinka usein?

Senni: Noin 30 esitystä syksyllä ja 30 keväällä, yhteensä muistaakseni 60-70.

Raisa: Esityksiä on noin kaksi kertaa viikossa.

Senni: Mutta koska meillä on parit ja esiinnyimme vuorotellen niin periaatteessa kerran viikossa.

Kauanko yhden esityksen valmisteluihin menee aikaa?

Raisa: Mennään noin kaksi tuntia ennen esitystä meikkaamaan ja lämpäämään. Esitys kestää kaksi tuntia ja neljäkymmentäviisi minuuttia.

Senni: Esityksen jälkeen vain poistetaan peruukit ja vaihdetaan vaatteet ym. Eli yhteensä yhteen esitykseen menee noin viisi tuntia.

Onko isossa teatterissa esiintymisen erialista kuin pelkissä sirkusesityksissä?

Senni: Itse esiintymistilanne ei sinänsä, mutta yleisöä on enemmän ja näyttämö suuri.

Raisa: Harjoitusvaihe oli myös tosi erilainen. Samoin näytelmän ilmaisu ja ohjaus.

Jännittääkö joka kerta vai tottuuko siihen?

Raisa: Ennen ekaa numeroa jännittää aina.

Senni: Totta, jännittää aika paljonkin! Puoliajan jälkeen sitä enemmän rentoutuu.

Tuntuuko tämä koko teatteri-sessio rankalta?

Senni: Ei oikeastaan nyt esitysten aikaan tunnu rankalta, kun on vain se yksi esitys viikossa.

Raisa: Niin. Harjoitteluvaihe oli rankka, kun harjoituksia oli niin paljon.

Saatteko teatterista palkkaakin?

Senni: Pieni korvaus kyllä.

Voisitteko kuvitella tekevänne teatteria työksenne?

Senni: En ehkä, koska en tunne olevani näyttelijä. Mutta totta kai, onhan tämä hieno kokemus ja voisi joskus uudestaan tällaiseen lähteä.

Raisa: Niin, esimerkiksi juuri tällaisessa vuoden sessiossa voisi olla mukana.

Senni: Juuri niin. Jokin pienempi rooli esityksestä niin kuin nyt.

Paljon puhuttu Suicide Squad menestys vai pettymys?

Tuomas Heikkinen, Sara Lahti ja Anni Juntunen

Kuva 3: Elokvasta jäi sekava vaikutelma.

Suicide Squad, on elokuva, joka oli kaikkien huulilla jonkin aikaa sitten. Jo vuosi etukäteen mainostettua ja hehkutettua elokuvaa onkin kuvailtu täysin surkeaksi. Mitä tapahtui?

Haastattelimme useampaa klassikkalaista ja tässä on muutaman oppilaan antama vastaus.

” Elokuva oli juonen kannalta sekava ja jokseenkin ennalta-arvattava ”, kertoo kolmannen vuoden opiskelija.

Jokeriin rakastunut tyttö hehkutti:” Olisin

halunnut nähdä Jokerin useammassa kohtauksessa, koska rakastan Jokeria ja hänen persoonaansa. Jos Jokeri olisi todellinen, hänestä tulisi mieheni.”

” Leffan idea oli hyvä ja osa vitseistäkin sai nauramaan kunnolla, mutta jotain puuttui. Hahmoista Harley Quinn oli kuitenkin ehdottomasti paras ”, pohdiskeli ensimmäisen vuoden opiskelijaryhmä.

Haastatteluiden perusteella voidaan todeta, että suuri osa katsojista oli jollain tasolla pettynyt johonkin osaan elokuvasta. Pettymyksen taustasyiksi esitettiin, ettei elokuva vastannut alkuperäistä animoitua elokuvaa *Batman Assault on Arkham*, jossa Batman ei loppujen lopuksi ollutkaan pääosassa.

Kyseisessä elokuvassa juonikin on kuvailtu sujuvammaksi ja nykyisessä Suicide Squadissa ei edes ole kaikkia alkuperäisen elokuvan hahmoja. Huonojen kohtauksien ja sekavan juonen lisäksi elokuvassa on kuitenkin mukana hauskoja vitsejä ja ainakin kaksi rakastettua hahmoa, Harley Quinn ja Jokeri.

Kesän hautajaiset

Hanna Leppävuori

Polku on täyttynyt ruskeiksi kuivuneista lehdistä ja havunneulasista. Ne talloutuvat lenkkareideni alla painuen lujemmin maaineksen sisään. Loppusyksyn kylmyys koskettaa nenänpäästäni ja saa minut hetkeksi lämmittämään punottavaa nenääni kirjoneulelapasen kuorruttamalla kädelläni. Samalla pyyhkäisen valuneen räkätipan pois. Hävetään, että pyyhin nenääni mummoni neulomiin lapasiin. Nyt ei kyllä mummo tykkäisi. Askelteni rytmi ei silti sotkeudu. Juoksen tasaisen tappavaa tahtia ylämäistä välittämättä. Vedän raikasta syysilmaa keuhkoihini ja puhallan tunkkaisen ilman pois sisältäni. Tuntuu kuin mielenikin puhdistuisi keuhkojeni kautta. Hartiani rentoutuvat ensimmäistä kertaa viikkoihin. Suru on painanut ne mustaksi kasaksi. Painavaksi kasaksi, joka pian lyyhistäisi koko vartalon.

Lehdet putoilevat kyynelten tavoin. Kylmä viima lennättää niitä pyörteissään kuin huvipuistolaitte. Puut ovat alastomia, haavoittuvia. Vasta kuukausien päästä ne saavat lehtiverhon suojaksensa ja pienet linnut asukkaikseensa. Katsahtaessani jalkoihini huomaa, kuinka muurahaiset kuljettavat viimeisiä rakennustarpeitaan pesäänsä ennen talven tuloa. Nuo pienet utterat otukset jaksavat aina yrittää ja korjata virheensä, huolehtia muista ryhmän jäsenistä ja tehdä töitä yhteisen hyvän puolesta. Joskus haluaisin itsekin olla muurahainen ja niin varmasti moni muukin voisi muuttua päiväksi tai pariksi pieneksi kuusijalkaiseksi työjuhdaksi, mutta olemme liian itsekkäitä siihen. Oma hyvä menee aina muiden edelle. Minun on käytettävä sana. Minun tarpeeni. Minun ideani. Mi-

nun haavani ja haaveeni. Ne eivät ole, eivätkä tule koskaan olemaan sinun.

Pian polku päättyy. Se katoaa viestiä jättämättä ja puhelua soittamatta. Arvon, mihin suuntaan lähtisin. Takaisin samaa, vanhaa reittiä en halua palata. Sillä, minne päädyn ei ole juurikaan väliä. Aina tulee vastaan tie, ellei pyöri ympyrää. Täytyy vain luottaa. Ja aina tulee vastaan vähintään omia ajatuksia, jotka kieltävät tekemästä sitä tai tätä, ja silti teemme. Niin teen nytkin. Ei voi voittaa, jos ei edes yritä.

Juostessani mieleeni tulee edellinen kesä. Aika, jolloin sain vapauteni takaisin. En tiennyt, olinko onnellinen vai en, mutta yritin silti nauttia auringon lämpimästä syleilystä ja kirpeän kylmistä jäätelöpalloista. Kaipaankin tuota kesää. Sen mukanaan tuomia seikkailuja, jollaisia olin nähnyt vain lasten piirroselokuviissa. Hymyilin ja nauroin poskilihakseni aroiksi. Nyt tuo hymy on lähdessä pois. Oikeastaan se on jo lähtenyt, mutta sen pysyy vielä näkemään jossain kaukana näkökenttänään.

äärirajoilla. Hidastan tahtiani. Tunnen olo-
ni hyvin haikeaksi. Otan itseäni henkises-
ti kädestä kiinni ja lohdutan. Pian se tuli-
si takaisin, välissä olisi vain hetki pimeää.
Pinnistelen pitääkseni kyynelkanavani kiinni.
Huomaan seisovani keskellä avosuota. Jal-
kani ovat kastuneet lenkkareideni tavoin, ja
hyytävän kylmä vesi saa taas ajatukseni pa-
laamaan tähän maailmaan. Istahdan pienelle
suomättäälle ja katson kohti taivasta. Pilvet
vaeltavat hitaasti tuulen mukana vailla mää-
rärnpäätä ihan kuin minäkin. Ajelehdin elä-
mäntuulien pyörteissä ja viimoissa. Toisinaan
puhaltaa lämmin lounaistuuli, toisinaan taas
kylmä pohjoistuuli saa minut palelemaan.

Päivä alkaa hämärtyä illaksi. Ajantajuni on
sumentunut, ja minulla ei ole mitään ha-
jua, mitä kello on. Toisaalta ei sillä mitään
väliä olisikaan. Kello raksuttaa joka tapauk-
sessa, menin minne tahansa. Viisarit liikku-
vat, vaikka minä olisinkin paikoillani.

Jostain aivojeni pölyisistä lokeroista mie-
leeni muistuu sanonta: "Pimeän tunne-
lin päässä näkyy aina valoa." Se saa minut
muistamaan, ettei valo häviä ikiajoiksi, vaika
kaamos on tuloillaan. Se menee vain va-
laisemaan välillä muiden pimeitä tunneleita.
Valo tulee huomenna taas takaisin, valo tulee
talven jälkeen taas takaisin, valo tulee elä-
mään vielä takaisin. Eihän sitä kukaan voi
koko aikaa paistatella auringonpaisteessa tai
parrasvaloissa antamatta välillä muillekin sii-
hen mahdollisuutta. Jokaiselle tulee vuoron-
sa.

Pysähdyn jyrkänteen reunalle. Sen pääl-
tä avautuu peitteetön näkymä kaukaisuu-
teen yli metsien ja pienten suolampien. Huo-
kaisen. Näen horisontissa hennon valonkajas-
tuksen. Siellä kesä vilkuttaa minulle. Se kuis-
kaa korvaani palaavansa taas ensi vuonna.
Käy vain ilahduttamassa ensin toisella pal-
lonpuoliskolla. Nostan varovasti käteni, vilku-
tan takaisin ja sanon hiljaa itsekseni: "Hyvää
matkaa!" Valonkajo himmenee, ja ensimmäi-
nen lumuhiutale tarttuu silmäripsiini.

Hanna Leppävuori

Päivänsäde ja menninkäinen

Emilia Malvila

Uhkaava pimeys nuoli jo metsänrajaa kun Päivänsäde puikkelehti vielä puiden lomassa. Hän oli rikkonaisen siipensä vuoksi jäänyt jälkeen siskoistaan, eikä yhdelläkään heistä ollut ollut tarpeeksi sydäntä jäädä odottamaan heikointa. "Tyypillistä", Päivänsäde nurisi ja manasi hiljaa mielessään keijujen taipumusta narsismiin ja itsekkyyteen. Niin kauniita olen-toja, kuin he olivatkaan, sydämelle ei luunvalkean rinnan alla ollut sijaa.

Päivänsäde sen sijaan oli poikkeus. Hän oli empaattinen ja hyväsydäminen nuori keijuyksilö ja hän olisi auttanut jokaista sataaviittäkymmentä siskoaan hädässä. Siskot taas eivät tekisi samaa Päivänsäteelle ja juuri tuota keijujen tunnettua kylmyttä hän joutui tänä iltana todistamaan. Siskot olivat säälimättä hylänneet Päivänsäteen.

Nuori keijuneito vilkuili huolissaan hämärää metsää. Yö ei ollut keijujen aikaa. Silloin maata hallitsivat paljon vaarallisemmat olennot. Kaiken kukkuraksi päivänsäde ei voinut lentää ilman auringonvalon suoma energiaa. Hän oli haavoittuvainen ja hänen sisimmästään kumpuava luontainen hohto teki hänestä helpon maalitaulun. Pieni keiju kääri lehdestä tekemäänsä viittaa tiukemmin ympärilleen ja hiipi mahdollisimman hiljaa kohti kaukaista Pixiumia, keijujen valtakuntaa.

Kaikkien keijujen pelkäämä hetki koitti yhtä yllättäen, kuin aina ennenkin. Päivän viimeinen väreilevä valonsäde katosi vuoriston taakse ja metsään laskeutui hyytävä pimeys.

Päivänsäde jähmettyi paikoilleen ja tunsi veren pakenevan jäsenistään. Metsään laskeutui äänetön hiljaisuus. Viimeinenkin lintu oli lopettanut laulunsa ja vetäytynyt turvaan. Päivänsäteen sydän hakkasi lujempaa. Pilkkopimeässä metsässä hän loisti, kuin kirkas maalitaulu.

Pian metsä alkoi elää. Joka puolelta alkoi kantautua huokailua ja rahinaa kun pimeyden olennot nousivat piilopaikoistaan. Ilma täyttyi niiden mädästä hajusta ja surumielisestä ulvonnasta. Ne haistoivat keijun lihan. Tänä ne eivät saalistaisi toisiaan. Päivänsäde kuunteli voimistuvaa huokailua, kun olennot haistelivat ilmaa ja jäljittivät häntä.

Kuva 4: ³

Hän pudotti lehtiviittansa ja alkoi juosta.

Hän juoksi niin kovaa, kuin pieniltä jaloiltaan suinkin pääsi. Hyytävä yötuuli tuntui kylmänaran keijun iholla tuhansilta lasinsiruilta, mutta elämänjano sai hänet juoksemaan yhä kovempaa. Pimeän olentojen kuvottavat huudot kaikuivat kolkkona hänen takanaan.

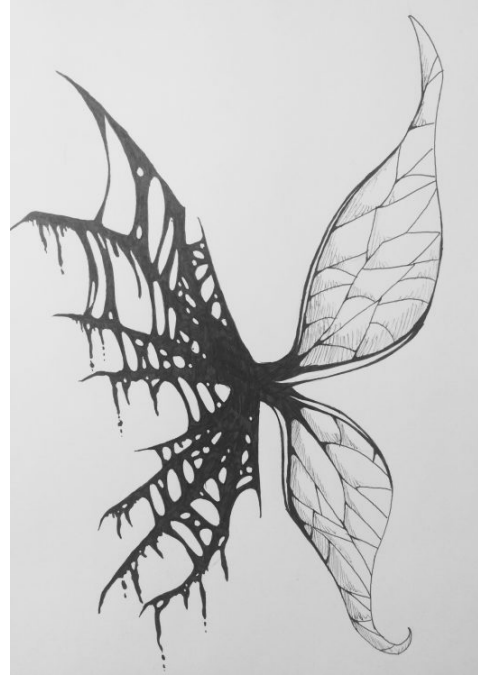
³<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/Evernote-Camera-Roll-20161027-232240-2-scaled.jpg>

Ne olivat lähellä. Päivänsäde tunsu niiden ma-
kean, mädäntyneen hajun nenässään.

Halla teki tehtävänsä ja Päivänsäde alkoi
kohmettua. Krampin viilsivät hänen lihaksi-
aan, kuin veitsen terät, mutta silti hän yrit-
ti epätoivoisesti paeta yön epäkuolleilta olen-
noilta. Niiden askeleet kuuluivat yhä lähem-
pänä ja lähempänä. Ne saavat minut kiinni,
Päivänsäde ajatteli ja sulki kyynelehtien sil-
mänsä. Hän ei ollut kuvitellut loppunsa koit-
tavan näin.

Juuri, kun hän tunsu niiden kylmän hengi-
tyksen niskassaan, hänen jalkansa polkaisikin
yhtäkkiä tyhjää. Sitä seurasi painottomuus.
Aika tuntui pysähtyvän, kun Päivänsäde pu-
tosi mustan tyhjyyden läpi tietämättä, milloin
hänen hento kehonsa kohtaisi kolkon maan.
Vaistomaisesti hän haroi käsillään ilmaa et-
sien jotakin, mihin tarttua. Yön olentojen ää-
net peittyivät keijun ilmapirran suhinan alle.

Ilma pakeni Päivänsäteen keuhkoista, kun
keiju mätkähti kovaan kiveen. Hän voihkaisi
tuskasta, mutta yritti vaistomaisesti nousta
ylös. Hän ei nähnyt mitään. Kaikkialla oli pi-
meää ja synkkää. Kävelevien kuolleiden huu-
dot ja huokailut kuuluivat kaukaa hänen ylä-
puoleltaan. Kivinen maa oli jääkylmä ja kos-
tea. Päivänsäteen hengästynyt huohotus kim-
poili hänen ympärillään, ja hän päätteli ole-
vansa jonkinlaisessa onkalossa.

Rasahdus. Päivänsäde vetäisi pelästyneenä
henkeä ja ryömi kiireesti kauemmas äänestä.
Hän ei ollut onkalossa yksin. Pimeässä syven-
nyksessä liikkui tumma hahmo, mutta nuori
keiju ei kyennyt näkemään sitä tarkemmin. Se
pysytteli Päivänsäteen valokehänsä ulkopuo-
lella, mutta hän kuuli sen hinkuvat, sairaalloi-
selta kuulostavan hengityksen ja haistoi sen
mädanhajuisen hengityksen. Keiju painautui
onkalon rosoista seinää vasten ja tunsu kiven
kolkon syleilyn.

"Kuka sinä olet?" Päivänsäde kysyi, pakotta-
en ulos rohkeimman äänensä. Sekin oli kui-
tenkin vain hento, värisevä kuiskaus.

Olento pysähtyi. Päivänsäde näki sen kiilu-
vat silmät. Kaksi lyhtyparia, jotka kääntyivät
lähes pystysuoraan, kun olento kallisti pää-
tään. Sitten se astui esiin. Päivänsäde hät-
kähti känsäistä ja kalpeaa olentoa. Mennin-
käinen. Nekin olivat joskus olleet kauniita kei-
juja, mutta nyt ne olivat enää esi-isiensä ka-
malia irtokuvia. Silti, kaikista yön olennoista,
juuri näillä langenneilla keijuilla oli suurin to-
dennäköisyys olla vielä sielun rippeitä sisäl-
lään ja se valoi Päivänsäteeseen varovaista

toivoa.

"Kiltti menninkäinen, voitko sinä auttaa minua? Olen eksynyt ja haavoittunut", Päivänsäde kysyi. Menninkäinen kallisti taas kiinnostuneena päätään. Se ei usein kuullut keijun puheen kaltaista puhdasta ja helisevää ääntä. Olento astui eteenpäin ja Päivänsäde painautui niin tiukasti onkalon seinää vasten, että kivun aallot alkoivat juosta hänen selkäänsä pitkin. Hän sulki kauhuissaan silmänsä, kun menninkäinen haistoi häntä. Hän saattoi melkein tuntea olennon kylmän nenän kaulallaan, niin lähellä se oli.

Seurasi pitkä hiljaisuus. Onkalossa kuului vain Päivänsäteen värisevä hengitys ja ylhäällä olevien yön olentojen huudot.

Kun Päivänsäde viimein uskalsi raottaa varovaisesti silmiään, hän huomasi katsovan-

sa suoraan menninkäisen tyhjiin, kiiluviin silmiin. Veri pakeni hänen ruumiistaan, kun hän näki ne. Niissä ei näkynyt empatiaa tai tunteita. Hän näki vain ahnaan, sieluttoman nä-län. Olennon terävät kynnet uppoutuivat Päivänsäteen pehmeään, kalpeaan reiteen. "Ei! Ole kiltti", nuori keiju kirkui itkien. Päivänsäde tunsu jotakin lämmintä kasvoillaan. Se oli hänen omaa vertansa.

Öinen metsä kuunteli hiljaa tuskaisia avunhuutoja, kun menninkäinen raahasi saaliinsa syvemmälle maan uumeniin.

Teksti ja kuvat Emilia Malvila

Kyynelten muokkaama polku

Tuomas Heikkinen

4

Tummat pilvet väistyvät taivaalla tanssahtelevien revontulien tieltä.

Revontulien, jotka rauhoittavat viattomien mieltä.

Pian ovat kuitenkin vihreät liekit taivaalta jo kadonneet, ja niin ovat pilvet mustat taivaalle palanneet.

Laskee hän katseensa maahan kiviseen, jatkaa matkaansa kauas pimeyteen.

Sade peittää puheen,

Hukkaa kaiun,

Syö viimeisenkin toivon mielistämme.

Kyyneleet täyttävät hänen näkökenttensä,

Ei selvästi nähdä eteensä enää voi,

Pimeys lopulta peittää viimeisenkin valon silmistään,

Yksin hän jää,

Kuten aina ennenkin.

Ei valita kastuneista vaatteistaan,

Ei välitä kylmästä tuulesta, joka hänen kehonsa lopulta murtaa,

Ei edes iloa syövästä kivusta,

Ei hän valita enää mistään,

Kaiken kokenut hän on,

Sinutkin, vaikka luuli löytäneensä erilaisen.

Mutta niin sinun, kuin hänenkin on jatkettava eteenpäin.

On lopulta hyvä olla, vaikkette olekaan sylikäin.

Sydän on kuin tulivuori, veri kuin laavaa, joka polttavana suonissa virtaa.

Sydän särkyy, tulivuori purkautuu, tuhkapilvi kaiken peittää.

Kuin vuorelta alas vyöryvä laava, joka etsii vettä viileää, niin myös hän, helpotusta etsiessään kaiken edestään tuhoaa.

Ja viimein, viimein, kun tuo laava veden saavuttaa, on jäljellä vain musta kuori.

Kuori, joka ei enää väriänsä takaisin saa.

Ennen kuin maata nuoleva loputon virta, tuon viattoman puhtaan maan loppuun kulluttaa,

haluaa hän nähdä miten linnut löytävät etelään ilman tähtikarttaa, jonka olet piilottanut pilvien taa.

Siksi hän nouseekin,

Maasta märeästä kosteasta,

Pimeyden turmelemasta,

Kuolleesta helvetistä,

Hän viimein haluaa päästää irti,

Kahleista menneisyyden.

Näetkö;

Hän on täällä taas,

Pimeässä kadonneena,

Siipensä hukanneena,

Yksin alas vajonneena,

Vailla kosketustasi,

Muttet edes huomaa häntä,

Et edes katso häneen enää.

Hänet unohdit jo kauan sitten,

Mutta sinut unohtiko hän? — Ei, aina pysyit luona hänen,

Aina hänen sydämessään oli paikka sinulle.

Upposivat sanat mieleesi, kuin vesipisara kiuveeseen multa.

Et kuitenkaan täältä enää mitään löydä, et

⁴https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/IMG_20161023_223646.png

iloa, et kultaa.

*Joten lähdet pois, niin kauas, ettet vahingos-
sakaan palata vois.*

Näin on helpompaa, koita se jo ymmärtää.

*Auringonsäteet heijastuvat tumman teen pin-
taan, jonka höyry kohoaa ilmaan.*

*Edes aamu ei saa häntä iloiseksi, miten mi-
kään voi enää palata samanlaiseksi.*

*Hän on poissa, koittaa hän saada itsensä ta-
juamaan.*

*Hän on poissa, sitä tunnetta voisi verrata
kuolemaan.*

Maasta juuret nousevat,

Teekuppi rikkoutuu,

Huone hiljaisuuteen vaipuu,

*Juuret hiljalleen kietoutuvat hänen ympäril-
leen,*

Ei yritä hän enää vastaan taistella,

*Antautuu lopulta kuoleman kosketukselle
kauniille.*

Nyt yö laskee hiljaisiin,

Silmänsä hän väsyneet sulkee.

Maailman lapsi, ken liet, muista:

Vie perille kaikki tiet,

Älä itseäs' suruun suista.

Testi: Joulutonttu vai puolikas kalkkuna? - Millainen opiskelija olet

Janne Jääskeläinen

Tee testi ja selvitä itsellesi, millainen opiskelija olet.

Kuva 5: Opiskelijan askeleet

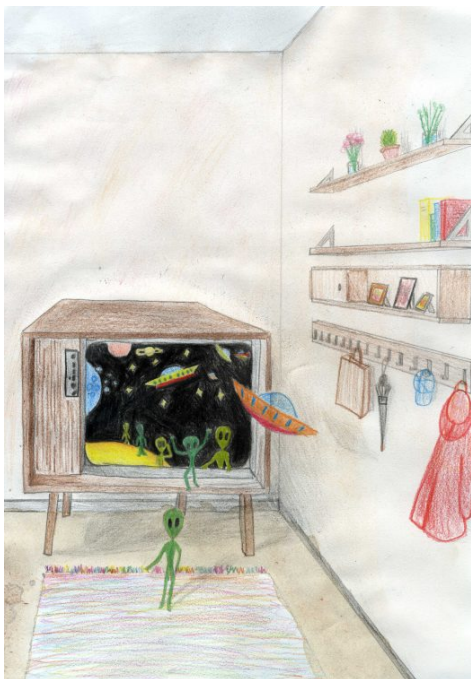
Kuva 6: Tekijä: Janika Pikkarainen

1. Sait läksyksi kaksi tehtävää matematiikasta ja yhden englannista. Mitä tuumit?

- a) Mitä, näin vähän? Parasta tehdä vähän ylimääräistä, muualla opiskellaan varmasti paremmin.
- b) Aika vähän tehtäviä ja lisäksi vielä nautittavan helppoja. Ei maksa vaivaa tuhertaa noita paperille, käytännössä ratkaisin ne jo päässäni.
- c) Hyvä kun ei tullut enempää, tehdään nämä nyt nopeasti alta pois. Tuo yksi on vähän vaikea, taidan jättää sen väliin. Jospa se käydään läpi huomisen tunnilla.
- d) Jaa niin että mitä tuli läksyksi? No samaa tuo, en minä olisi niitä kuitenkaan tehnyt.

2. Päättöviikko alkaa huomenna. Päälimmäiset fiilikset?

- a) Apua! Olisi pitänyt aloittaa lukeminen viikkoa aikaisemmin. Luin kirjat vain kerran läpi.
- b) Rento viikko tiedossa. Vähän koulua ja iltapäivisin pikkuinen lukaisu seuraavaan kokeeseen.
Kokeessa saa kuitenkin taas valita helpoimmat tehtävät, joten olisi ihan turhaa opetella kaikkea.
- c) Nyt on niin huikea keli, ettei tätä iltaa kerä kaikkiaan voi tuhlata sisällä istumiseen. Kyllä sitä kerkeää myöhemminkin opiskella.
- d) Vähemmän koulua. Sepäs on varsin mukavaa! Pitää yrittää herätä ajoissa, ettei tarvitsisi kaikkia uusia.

Kuva 7: Tekijä: Sanna Rantakokko

3. Kaverisi pyytää sinua lyhyellä varoitussajalla hauskaan tapahtumaan, joka on juuri ennen tärkeää koetta. Tapahtumaan on tulossa suuri joukko hyviä kavereitasi. Olit ajatellut valmistautua kokeeseen. Miten toimit?

- a) Ilmoitat että olisit mielelläsi tullut, mutta et nyt valitettavasti nyt millään kerkeä koska sinulla on koe.
- b) Toteat, että vaikka tällä hetkellä sinulla ei kovin selkeää käsitystä kokeen sisällöstä, olet pärjännyt huonolla valmistautumisella varsin hyvin ennenkin. Vastaat kaverillesi, että olet tulossa. Huolehdit kuitenkin, että saat ainakin jonkin verran nukuttua ennen koetta.
- c) Tällaisia tapahtumia ei ole varaa missata! Kokeita kyllä riittää. Olet tulossa.
- d) Raahaudut myöhässä ilmoittamatta paikalle. Kokeeseen et olisi lukenut kuitenkaan.

Kuva 8: Tekijä: Miika Parviainen

4. Matematiikan kurssillasi sovelletaan uutta opetusmetodia, jossa tehtäviä tehdään itsenäisesti omaan tahtiin. Kuulet asiasta ensimmäistä kertaa, miten reagoit?

- a) Siis mitä? Opettaja ei enää opetakaan? Täytyy siis tehdä paljon enemmän tehtäviä, jotta asiat jäävät mieleen samalla tavalla.
- b) Vihdoinkin saa tehdä tehtäviä vauhdilla eikä tarvitse odotella muita. Voi tehdä hommat tehokkaasti tunnilla eikä tarvitse enää kotona niitä märehähtiä.
- c) Hyvä systeemi. Voi tehdä hommia silloin, kun on aikaa ja olla tekemättä hommia silloin kun ei ole aikaa.
- d) Helpompaa oli, kun opettaja opetti asiat eikä tarvinnut opetella niitä itse. No, eipähän tule läksyjä.

Kuva 9: Tekijä: Reetta Silvasti

5. Ylioppilaskirjoitukset siintävät edessä, mitä ajattelet niistä?

- a) Aika stressaavaa. Pitää lukea ihan tolkuttomasti. Ja niiden jälkeen vielä pääsykokeet! Mitenkähän mä selviän?
- b) Pari Laudaturia kyllä maistuisi. Joka ta-

pauksessa saan keskimääräistä paremmat tulokset, mutta voisihan sitä nyt pikkuisen enemmän panostaa.

c) Niihin on vielä niin pitkä aika, että ihan turha on niin pitkälle tulevaisuuteen murehtia. Lukuloma on sitten lukemista varten.

d) Neljä ainetta pitäisi saada kirjoitettua, ja läpi pitäisi päästä. Onhan sitä kuitenkin siten jotain kertauskursseja mitä voi käydä. Samalla saattaisi tulla se 75 kurssia täyteen.

Eniten A-vastauksia – Olet ahkera kuin joulutonttu! Olet paatumaton perfektionisti, jolle ainoa oikea numero alkaa ykkösellä ja päättyy nollaan. Teet kaiken viimeisen päälle etkä jätä mitään sattuman varaan. Tällä asenteella tulet saavuttamaan huikeita tuloksia. Kenties voisit kuitenkin pikkuisen keventää kaasujalkaa ja pysähtyä nauttimaan maisemista. Elämä jatkuu, vaikka saisitkin ysin.

Eniten B-vastauksia – Olet farkut jalassa tasajalkaa pomppiva korkeushyppääjä. Olet sen verran hyvin perillä keskimää-

räistä korkeammasta älykkyyssosamäärästäsi, että tajuat olla paiskimatta rahvaanomaisesti hommia. Selviäthän varsin hyvin ilmankin. Ehkä sinäkin silti silloin tällöin voisit hiukkasen kääriästä hihojasi, kertaus on opintojen äiti.

Eniten C-vastauksia – Olet leppoisa elämästä nauttija. Numerot ja suorittaminen ylipäänsä eivät ole sinulle kaikki kaikessa, elät hetkessä etkä stressaa huomisesta. Osaat toimia rauhallisesti tilanteessa kuin tilanteessa, eikä maailmasi horju muutamasta pieleen menneestä kokeesta. Flegmaattinen luonteesi näkyykin vähemmän hääppöisinä numeroina, mutta onko tuolla sinulle niin väliä? On sitä elämässä tärkeämpiä asioita.

Eniten D-vastauksia – Olet suurin piirtein yhtä aikaansaava kuin puolikas kalkkuna ongelmajäteastiassa. Tiedät että on turha tehdä sitä minkä voi huomenna-kin jättää tekemättä. Nyt alkaa olla jo korkea aika kerätä itsensä konsolin parista sorvin ääreen. Muuten noutaja, tai ainakin kättöisä opettaja, tulee nopeasti.

Syksyn ja halloweenin herkkuruokaa

Tuuli Nissinen ja Kristiina Räsänen

Muffinipeltipannukakut eli aamupalamuffinit (6-7 kpl)

Kuva 10: Aamupalamuffinit ⁵

Syksy on jo pitkällä, ja sen mukana tulleet viileät kelit tarjoavat hyvän mahdollisuuden opetella tekemään jotain uutta ja herkullista.

Ruoan ei kuitenkaan tarvitse olla tuhtia kotiruokaa. Kevyemmät vaihtoehdot eivät saa sinua ähkyyn, mutta saat kuitenkin tarvitsemasi energian pimeneviin päiviin. Nykyään ruokakulttuurin kuuluu kasvisruokien suosiminen.

Tässä artikkelissa esittelemme teille muutamia reseptejä, jotka sopivat trendin mukana kasvissyöjille ja muille kokeilunhaluisille ihmisille. Näillä eväillä jaksaa opiskella ja sopivathan nämä myös halloween-illanviettoihin.

Iloa ruoanlaittoon!

Ainesosat:

125 g vehnä jauhoja
1 rkl sokeria
1 tl leivinjauhetta
 $\frac{1}{2}$ tl suolaa
yksi kananmuna
2 rkl margariinia, sulatettuna
120 ml maitoa
vaniljaa (jos haluat käyttää vaniljasokeria, laita tavallista sokeria vähemmän)
marjoja oman maun mukaan (tuoreita tai pakasteesta)

1. Sekoita kuivat aineet keskenään. Lisää niiden joukkoon sula voi, maito ja vanilja. Sekoita, kunnes taikina on tasais- ta.
2. Kaada taikina valintasi mukaan rasva-

⁵https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/IMG_9735-scaled.jpg

tulle muffinipellille tai muffinivuokiin ja laita jokaisen muffinin päälle haluamasi määrä marjoja.

3. Paista 180 C noin 12 min tai kunnes muffinien pinta on kullanuskea.
4. Jos laitoit muffinit paperisiin vuokiin, odota että ne jäähtyvät kokonaan ennen vuoasta pois ottamista ja syömistä. Valmis tuotos lähtee huomattavasti helpommin pois vuoasta täysin jäähtyneenä.

ohje: @tastemade instagramissa⁶

Kuva 11: Halloumipasta

Halloumipasta (4 annosta)

400 g pastaa
1-2 pakettia kirsikkatomaatteja
1 paketti halloumijuustoa
1 punasipuli
oliiviöljyä
suolaa ja pippuria
basilikaa

(halutessaan paistettuja broilerinsuikaleita, ei todellakaan pakollinen)

⁶<https://www.instagram.com/tastemade/>

⁷<http://www.lily.fi/blogit/culinarista/taivaallinen-halloumipasta-10-minuutissa>

Laita pasta suolattuun, kiehuvaan veteen. Kuutioi halloumi noin 2 cm palasiksi ja paista kuivalla paistinpannulla kullanuskeaksi. Ota halloumit erilleen kulhoon. Lorauta pannulle oliiviöljyä ja lisää suikaloitu punasipuli. Puolita pikkutomaatit ja lisää ne pannulle sipulin kanssa. Mausta suolalla ja pippurilla. Kun pasta on al dente, kaada vesi pois ja lisää se pannulle. Lisää myös halloumit ja kääntele kaikki sekaisin. Lisää vielä reilusti hienonnettua basilikaa joukkoon. Jos ruoasta haluaa hieman suolaisempaa, joukkoon voi lorauttaa hieman soijakastiketta.

Ohje: www.lily.fi/blogit/culinarista/taivaallinen-halloumipasta-10-minuutissa⁷

Kana-kesäkurpitsaveineet (3-4 annosta)

Kuva 12: Kana-kesäkurpitsaveineet

3-4 kesäkurpitsaa
450 g hunajamarinoitua kanasuikaletta
1 purkki pastakastiketta
150 g juustoraastetta
50 g parmesaania

Lämmitä uuni noin 200 C. Laita pellille leivinpaperi. Paista kanasuikaleet kypsiksi pannulla. Lisää pastakastike ja anna hautua miedolla lämmöllä muutaman minuutin ajan. Kun kana paistuu, leikkaa kesäkurpitsat pituus-suunnassa kahtia. Kaavi lusikalla kesäkurpitsojen sisukset niin, että muodostuu ns. venemäinen muoto. Laita kesäkurpitsat pellille. Lusikoi kana-pastakastikeseos kesäkurpitsoihin. Ripottele kaavitut kesäkurpitsapalaset tasaisesti veneiden päälle. Lisää lopuksi juustoraaste ja parmesaani. Paista noin 35 min. Halutessasi voit hienontaa basilikaa ja ripotella sitä juuri ennen tarjoilua veneiden päälle.

ohje: <http://www.thewholesomedish.com/chicken-parmesan-zucchini-boats/>⁸

Kasvislasagne (6-8 henkilölle)

250 g (gluteenitonta) lasagnea (esim. Pastificio La Rosa)

Kuva 13: Kasvislasagne 50 g kevätsipulin vartta 5 pientä palaa pakastepinaattia

KASVISKASTIKE:

4 rkl kylmäpuristettua ekstraneitsytoliiviöljyä
5 porkkanaa
pala lanttua
pieni pala juuriselleriä
3 rkl sitruunan mehua
½ ruukku tuoreita basilikanlehtiä silputtuna
400 g tomaattimurskaa
400 ml vettä
1 tl Himalajan suolaa
1 tl raakaruokosokeria
3 tl kuivattua ruohosipulia
150 g vihreitä oliiveja (esim. Morabito) (ei välttämätön)
reilusti mustapippuria myllystä

JUUSTOKASTIKE:

200 g laktoositonta maustamatonta tuorejuustoa
200 ml riisi- tai kaura- tai mantelikermaa
125 g mozzarellaa
½ tl jauhattua paprikaa
½ tl Himalajan suolaa
riipaus mustapippuria myllystä

PINNALLE:

250 g kirsikkatomaatteja viipaloituna
70 g laktoositonta Punaleimaa
riipaus mustapippuria myllystä

⁸<http://www.thewholesomedish.com/chicken-parmesan-zucchini-boats/>

Lasagnevuon voiteluun: oliiviöljyä

Ohje:

Valmista ensin kasviskastike. Huuhtelee ja silppua kevätisipulin varret. Kuori ja raasta porkkanat, lanttu ja juuriselleri karkeaksi raasteeksi.

Lorauta oliiviöljy paistinpannulle (tai kasariin) ja kuumenna hieman. Lisää kevätisipulin varsisilppu ja jäiset pakastepinaatinpalat pannulle ja hauduta miedolla lämmöllä 5 minuuttia, kunnes sipuli on pehmentynyt ja pinaatti sulanut.

Kumoa juuresraaste pannulle ja hauduta toiset 5 minuuttia.

Sekoita joukkoon tuorepuristettu sitruunan mehu, hienonnetut basilikanlehdet, tomaattimurska, vesi, suola, sokeri ja kuivattu ruohosipuli. Anna kastikkeen hautua pannulla 20 minuuttia. Sekoittele välillä.

Kaada oliivien säilöntävesi pois siivilän läpi. Viipaloi oliivit ja pyöräytä ne valmiin kastikkeen joukkoon. Rouhi sekaan reilusti mustapippuria myllystä. Tarkista kastikkeen maku. Nosta pannu pois liedeltä.

Valmista juustokastike. Kumoa tuorejuusto ja riisikerma kulhoon. Vatkaa ainekset vispilällä tasaiseksi.

Paloittele mozzarella sentin kokoisiksi kuutioksi ja pyöräytä juustonpalat lusikalla juustokastikkeen sekaan.

Mausta kastike paprikajauheella, suolalla ja mustapippurilla. Tarkista juustokastikkeen maku.

Laita uuni kuumenemaan 200 asteeseen.

Lado lasagne kerroksittain oliiviöljyllä voideltuun, suorakaiteen muotoiseen uunivuokaan. Näistä aineksista syntyy kolme lasagnelevykerrosta ja neljä kastikekerrosta. Annostele siis kastikkeita neljäsosa jokaiseen kerrokseen.

Levitä ensin $\frac{1}{4}$ kasviskastikkeesta uunivuon pohjalle ja lusikoi sen päälle $\frac{1}{4}$ juustokastikkeesta.

Aseta kaksi lasagnelevyä vierekkäin uunivuokaan kastikkeiden päälle.

Peitä lasagnelevyt ohuesti kasviskastikkeella ja lusikoi taas kasviskastikkeen päälle hieman juustokastiketta.

Jatka näin, kunnes vuoassa on kolme lasagnelevykerrosta. Päällimmäisten lasagnelevyjen päälle tulee myös ohut kastikekerros.

Lado lopuksi viipaloidut kirsikkatomaatit vuokaan vierä viereen. Peitä tomaattien pinta raastetulla Punaleimalla. Rouhi päälle mustapippuria myllystä.

Paista uunin keskitasossa noin 30 minuuttia. Anna lasagnen tasoittua hieman ennen tarjoilua.

Ohje: <http://www.fodmap-keittioni.fi/reseptit/ruokaa/kasvisruoat/kasvislasagne>⁹

⁹<http://www.fodmap-keittioni.fi/reseptit/ruokaa/kasvisruoat/kasvislasagne>

Sitruunainen halloween-juustokakku

Piita Holopainen

Syksyn tumma juhla, halloween lähestyy.

Jos kurpitsakakku ei houkuttele, leivo halloween-juhliisi näyttävä juustokakku. Se valmistuu helposti ilman uunia tai liivatetta.

Viimeistele kakku suklaisella hämähäkinverko-kuorrutuksella. Suklaakuorrutuksesta voi taiteilla myös kummituksia ja lepakoita -halloweenin suosikkiahmoja. Tämän herkullisen ja kauniisti koristellun kakun ohje löytyy Fanni & Kaneli -blogista¹⁰.

Kuva 14: <http://www.maku.fi/blogit/maku-toimituksen-blogi/viikon-suosituin-resepti-halloween-juustokakku>

AINEKSET

Keksipohja

- **500 g** keksejä (vaalean pohjan saat Digestive-kekseistä, tumman Domino-kekseistä)
- **3 rkl** sokeria (karamellimakua voi lisätä käyttämällä fariinasokeria)
- **175 g** voita

Suklaaseos/kuorrutus

- **100 g** tummaa suklaata (Myös maustetut suklaat käyvät. Esimerkiksi pienillä suolakiteillä maustettu suklaa antaa kuorrutukseen veikää halloween-tunnelmaa.)
- **1 dl** kuohukermaa

Juustotäyte

- **800 g** maustamatonta tuorejuustoa (Käyttämällä omalla suosikkimaullasi maustettua tuorejuustoa saat kakkuun jälleen uudenlaista makua.)
- **3 dl** sokeria
- **1/4 tl** suolaa
- **3 rkl** sitruunamehua
- **3 dl** kuohukermaa

TEE NÄIN

Riko keksit hienoksi muruksi isossa kulhossa. Sekoita joukkoon sulatettu voi ja sokeri.

Painele keksimuru tiiviisti irtopohjavuon

¹⁰<http://www.fannijakaneli.com/fanni-kaneli-maku-fi-sivuilla/>

(n.28 cm) pohjalle ja reunoille ylös asti. Laita pohja jääkaappiin jähmettymään.

Rouhi suklaa veitsellä pieniksi paloiksi. Kuumenna kattilassa kerma höyryäväksi ja nosta pois liedeltä. Sekoita suklaa kuuman kerman joukkoon, kunnes se sulaa.

Levitä suklaaseos keksipohjan päälle. Jätä suklaaseosta pari ruokalusikallista käyttämättä, ja säästä se koristelua varten.

Vatkaa sähkövatkaimella huoneenlämpöinen tuorejuusto, sokeri ja suola kuohkeaksi vaahdoksi muutaman minuutin ajan. Sekoita lopuksi joukkoon sitruunamehu.

Vatkaa toisessa kulhossa kuohukerma pehmeän jämäkäksi vaahdoksi. Sekoita tuorejuustoseoksen joukkoon kermavaahto muutamassa osassa, aluksi sähkövatkaimella ja lopuksi isolla lusikalla käännellen, kunnes vaahdo on tasaista.

Kaada täyte keksipohjan päälle. Napauta

vuokaa pöytää vasten varovasti pari kertaa niin täytteeseen ei jää ilmakuplia.

Lusikoi suklaaseos pakastepussiin ja leikkaa kulmaan pieni reikä. (Voit käyttää myös pursotinta.)

Pursota kakun pintaan ohuita ympyröitä reilun sentin välein. Vedä ympyröiden poikki viivat veitsen kärjellä keskeltä reunoille päin. Puhdista veitsi jokaisen vedon jälkeen. Näin syntyy hämähäkin seitti. Myös lepakot ja kummitukset sopivat juhlan tunnelmaan.

Laita kakku pakastimeen tasaiselle alustalle. Anna jähmettyä vähintään tunti tai yön yli.

Nosta kakku sulamaan 10 minuuttia ennen halloween-kekkereitäsi. Irrota vuoka reuna ja siirrä kakku tarjoilulautaselle. Voit koristella tarjoilulautasen vaikkapa mustilla salmiakeilla.

Reseptin pohja on Fanni & Kaneli -blogista.¹¹

¹¹<http://www.fannijakaneli.com/fanni-kaneli-maku-fi-sivuilla/>

Non Solumin toimitus

Päätoimittaja:

o_tuomas.alanen@edu.kuopio.fi¹²

Toimittajat:

- Heikkinen Tuomas
- Heiskanen Maija
- Honkanen Jannika
- Holopainen Piita
- Ikäläinen Juhani
- Jääskeläinen Janne
- Juntunen Anni

- Komppula Petra
- Komulainen Sara
- Kärkkäinen Veera
- Leppävuori Hanna
- Malvila Emilia
- Nissinen Tuuli
- Rantakokko Sanna
- Räsänen Kristiina
- Soininen Miia

Ohjaava opettaja:

- Henna Hämynen

¹²o_tuomas.alanen@edu.kuopio.fi